Mühim Bir Portre

Nureddin Aksakal
Beyan – Temmuz 2010

Bildiğimiz kadarıyla, elli seneye yakın bir zaman içerisinde, şöyle veya böyle, İslam adına çalışan hiçbir camianın lideri yahut ileri geleni ile '**hoşgörü**' ve '**diyalog**' içinde olduğu veya buna teşebbüs ettiği görülmeyen ve duyulmayan… Aksine, kendine gelip, İslam adına bir şeyler söyleyene, o anda ya sağır olan veya '**senin sakalın bize de yeter**' nevinden seviyesini gösteren sözler söylemekle yetinen… Gelen cuma vaazlarında da, ağzını açıp gözünü yuman ve söylemediğini bırakmayan… Payladıklarının sadece ismini vermeyip, geri kalan bütün karine ve alametlerle kimler olduğunu dinleyenlerine ihsas etmenin ötesinde neredeyse apaçık anlatmış olan… Söz misali, ömrü İslam düşmanlığı ile geçen bir politikacıdan şikâyet eden başka birilerini lâl-u ebkem olarak dinledikten sonra, gelen cuma günü dilleri çözülen ve kürsüde, '**İslam kahramanının gıybetini ettikleri**' için, onları yerin dibine geçiren… '**Dillerinden asılmaları**' için sözler söyleyen… Beddualar yapan… Hoşgörüsünü Müslüman'a değil de, İslâm ve Şerîat düşmanlarına münâsip gören…

Kendine, hiçbir dönemde İslâm için çalışanlarla '**hoşgörü**' ve '**diyalog**' münasebeti nasip olmayan… Her zaman, açık ve sinsi İslam düşmanlarıyla hoş görü ve diyalog alakası içinde görülen…

'**El ervâhu cunudun muccennedeh**' hadisinde ifade edildiği gibi, '**yıldızı barışık olmadığı**' ve '**sevmediği**' için namazı, kıblesi, orucu, haccı, zekatı, kusurlu da olsa kendince İslamî çalışmaları olanlarla buluşması ve görüşmesi olmayan, ama namazsız, kıblesiz, oruçsuz, mason ve Şeriat düşmanı olanlar ile **yıldızı barışık** olduğu ve aynı ruhlar ordusuna düştüğü için buluşup görüşebilen… Onlara takdîr plaketleri verebilen… Onlarla olan **hoşgörü** ve **diyalog** münasebetleri had safhada olan… Hatta ekranlar önünde, horoz dövüşü yaparcasına ellerini öpme teşebbüsü zilleti ölçüsünde bir temellük ve tabasbus keyfiyeti ile tiksindirici bir tablo sergileyebilen…

Yetmişli yılların sonunda '**Son zamanlarda, kılık–kıyâfete dair bir takım sünnetlerin ihyasında hassasiyetle duran kimseler duyuyor, biliyor ve işitiyoruz. O kadar ki, bir sünnetten ibaret olan –ki çok azizdir bizim için– sakal bırakmak hususunda ısrar ediyorlar…**' diyen… Bu hususta ısrarın '**Şeytanın ayrı bir iğfâlât ve tebdilâtı**' olduğunu söyledikten sonra, bunun veçhini açıklayan ve '**Şeytân size küçük şeyleri büyük, büyük şeyleri de küçük gösterir**' diyen… Bu sözünü tefsir sadedinde de '**yani Allah'ın aziz gördüğünü hakir, hakir gördüğünü de aziz gösterir… Şeytan sana der ki, otur tekkenin bir köşesinde kendini düşünme ve hodğamlık hissiyatı içerisinde meydanı dinsize ve köksüze bırak…**' gibi inciler döktüren… Sünnetin ihyasında gayret ve himmet sahibi olan zevatı'**şeytanın oyuncağı**' olarak gösterebilecek ölçüde **hoşgörülü** davranan ve densizleşebilen…

Şeytanın insana, kara çarşafa bürünmesi vesvesesi verdiği ve onu '**devrinde şaz kıyafeti ile herkesin maslutu haline getirdiği**'ni, yani devrinde hükmü kalkan, hükümsüz kıyafeti ile herkesin musallat olduğu kimse haline getirdiğini, söyledikten ve bu vadide gayret eden, gerçek manada asrın müceddidi olan zata olmadık '**hoşgörü**'süzlükleri gösteren…

Ma'lûm inkılâbları -Türkiye sınırlarıyla yetinmeyip- bütün dünya müslümanlarına ihrâc etmek vazîfesini canla başla yürüten…

Bir zamanlar bir yanda, kendisine musafahalaşmak üzere el uzatan büyük bir insanın o büyük elini havada bırakıp musafahalaşmaz ve akıl almaz bir hoşgörü ve diyalog düşmanlığı yaparken, diğer yanda, '**labisi libas-ı katrani, hamil-i tac-ı şeytani ve mahrum–i eltaf–ı Rabbani bed papazlar**'dan birinin sol elini tutup onunla tokalaşmaktan zevk duyan… Başka bir zaviyeden bakıldığında da, o zat ile musafahalaşmamakla, o zatın mübarek elini

kirlenmekten kurtardığı için bir cihetle farkında olmadan isabet eden…

Bir tarafta, ‘**ölen masum Yehudi çocukları gözünde tüllenir**’ken, öte yanda, öldürülen binlerce Müslüman çocuğu için ağladığı görülmeyen ve duyulmayan…

Bir yerde, ‘**İslam’ın aydınlık yüzünü çirkin gösterdiği**’ iddiasıyla, şöyle ya da böyle, küfre karşı çetin bir mücadele veren birilerinin en çok nefret ettiği kimselerden biri olduğunu ilan ederken, diğer bir yerde İslam’ın kökünü kazımaya yemin eden ve Müslüman kanı içtikçe içen ve buna bir türlü doymayan katil Şaronlar ,Netanyahular ve haçlı seferlerini başlattığını ilan eden küstah Bush’lar için tek bir kelime bile söylemeyen…

Bir yanda, Resûlüllâh sallellâhu aleyhi ve sellem’in bir duvar üzerine mübarek elleriyle koyduğu yağmur oluğunu insanlara zararı olduğu düşüncesiyle -onu oraya koyanın kim olduğunu bilmeden- yanlışlıkla alıp atan ve işin esasını öğrenince delilere dönen ve başını yere koyarak birilerini üzerine çıkartıp o oluğu yerine koydurtan Hz. Ömer’in menkıbesini anlatırken gözyaşı sellerinde neredeyse boğulacak hale gelen… Diğer yanda da din ile alakası olmayan tahta veya teneke veya bir başka şeyden olan o oluğa hiç benzemeyen aksine bilmeden değil de bile bile asli temel taşlarını din kalesinden teker teker koparırken din adına çok hayırlı bir iş yapmış olmanın zan, sürur ve saadeti içerisinde olabilen…

Bir zamanlar önüne gelene, ‘**MİT**’ veya ‘**CIA**’ ajanı, hele ‘**yıldızı barışık olmadığı**’ kimse için ‘**sevemediği**,’ kıbleye dönen ve en azından İslam düşmanı olmadığı İslâm düşmanlarınca çok iyi bilinen, İslam düşmanlarının ve kendinin düşman bellediği kişiye, gizli mahfillerde ‘**CIA ajanı**’ yaftası takabilirken, şimdilerde kendisi bilinen vazîfe, rol ve tavrını sergileyen…

Seksenli yıllar öncesi bir sohbetinde Afganistan’ı işgal eden Ruslara karşı cihâdı başlatanlara, ‘**boyunları altında kalsın**’ diye beddua edebilen…

Muftî-i Mâcin edasıyla, mü’minleri, daima ruhsatlar ile fâsık (yoldan çıkan) hale getirmekle kalmayıp, Ehl-i Sünnet’in, hatta ehl-i bid’atın çizdiği sınırları bile taşabilecek ‘**içtihatlar**’ı (!) ile Ümmet’in kafasını bulandırmak vazîfesini yürüten… Hatta bilir bilmez, fer’î meseleler için geçerli olan ‘**zaruriyat, haciyat ve tahsiniyyat**’ tasnîfi ile imân ve tevhîdi bile münakaşa mevzuu yapabilen…

‘**Kim kasten bir Mümin öldürürse…**’ ayeti hakkında gelen ve Hâriciler ile Mutezile dışında ümmetin alimleri ve cahilleri tarafından icma ile terkedilmiş olan ve amel edilmeyen Abdullah İbnu Abbâs radıyellâhu anhumâ’nın ‘**ebedi cehennemlik olma**k’ rivayetini kabullenmenin yanında, ilaveten onu ‘**mümin olmayanlara**’ da teşmil ederek O’na bile iftira edebilen…

Bir yanda insanların önünde, çoğu kez, aşırı mübalağalı olduğu hemen hemen herkes tarafından müşahade edilen tevazuu ile arz-ı endam ederken, öte yanda, akıllı, firasetli ve uyanık kimselerin anlamakta, hatta görmekte zorlanmayacağı, has dairedekilerin ise ziyadesiyle aşinası olduğu, şeytanlarda dahi bulunması zor bir tekebbur, enaniyet ve nefsaniyet heykel ve abidesine sahip olan…

Kerâmetlerini kendisi tertip ve tanzim edip bütün dünyaya pazarlayıp satan…

‘**Günde şu kadar yüz rekat namaz kılmayan**’ veya ‘**rüyalarına malik olmayan kendini şöyle şöyle kabul etmesin**’ gibi ve başka birçok şekilde -amiyâne tabirle- tezgahtarlılıklarla kemâlat işportacılığı yapan…

Kısacası, hayatı, lastikli sözlerle çok iyi becerdiği tezgahtarlıktan ibaret olan…

Cennetten uzatılan merdivene bile iltifât etmemek ile ithâm ettiği ama gerçekte Deccal’ın sahte cennetinden uzatılan merdivenlere iltifat etmeyen müminlere, hoşgörüyü çok görüp onlara ağır sitemler eden…

‘**Alttan giderek iş bitirmek**’ ile ‘**altta yatarak işini bitirtmek**’in arasındaki farkı göremeyen veya görmezden gelen…

Hâsılı, nihâyet mertebede tehlikeli tiksindirici ve rûh hastası bir portre…

Bu portre bir kostüm… Dileyen kendisi giyebilir… Dileyen de dilediği bir başkasına giydirebilir…

Allah celle celâlühû İslâm'ı ve Müslümanları şerlerinden korusun…